

[Bilgrav-Nielsen]

mange, der trænger til at blive gået igennem. Der er formentlig ting, der bør afskaffes, og nye ting, der bør indføres. Men det er vigtigt, at den samlede indsats for bekæmpelse af ungdomsarbejdsledigheden øges, indtil vi har fået bragt ungdomsarbejdsledigheden ned.

Det billede, som tegner sig af dansk økonomi igennem det sidste år og frem til nu – og i øvrigt også nogle år frem – er, at der er en langt mere positiv udvikling end den, vi oplevede indtil for et år siden. Det er tydeligt, at vi i Danmark har haft glæde af rentefaldet. Det er helt klart for alle, at betalingsbalanceunderskuddet er reduceret og fortsat vil blive reduceret. Vi kan se, at vi har fået prisstabilitet, og vi kan se, at omkostningsudviklingen i det hele taget er bragt i ro stort set. Først og fremmest skyldes det, at vi har ført indkomstpøolitik i Danmark.

Det er klart, at det radikale venstre havde ønsket sig, at der var blevet gennemført en overskudsdelingsordning i takt med den stramme indkomstpøolitik, og det er fortsat et stærkt ønske hos os. Vi tror, det er nødvendigt for på længere sigt at fastholde en stram indkomstpøolitik, at man gennemfører overskudsdeling. Men vi må erkende, at den største hindring for overskudsdeling indtil nu har været socialdemokratiets meget bastante krav om, at det skulle ske i form af en meget centralistisk ordning. Den er der ikke tilslutning til hos det radikale venstre.

Vi mener, at indkomstpøolitikken nu igenem det forløbne år har stået sin prøve, og vi mener, det er dokumenteret, det er bevist, at indkomstpøolitikken også må være hovedhjørnestenen i den økonomiske politik, der skal føres fremover. Jeg tror, det er væsentligt, at det bliver sagt ved denne debat, at indkomstpøolitikken er så væsentlig, at det er afgørende, at de næste overenskomster bliver aftalt på et niveau, der er om muligt lavere end det niveau, der blev aftalt for et år siden. Hvis man gør det, undgår vi at skulle skære kraftigt ned i de offentlige udgifter. Vælger man derimod at undlade at bruge indkomstpøolitikken, så er jeg bange for, at vi står over for et meget alvorligt problem med hensyn til nedskæringer i de offentlige udgifter. Indkomstpøolitikken er langt at foretrække.

Det er sagt her, især af hr. Maisted og også af hr. Dohrmann, som havde ordet tidligere på dagen, at det radikale venstre skulle være årsag til, at fremskridtspøolitikken ikke kan

stemme for finansloven. Jeg vil gerne sige, at det aldrig har været noget specielt ønske for det radikale venstre at få fremskridtspøolitikken til at stemme for finansloven. Det afgør fremskridtspøolitikken selv. Man kan undre sig over, at fremskridtspøolitikken vælger at stemme imod en finanslov, der – som den første i 8–10 år – viser et bedre resultat end året før, idet kasseunderskuddet er faldet; men det er fremskridtspøolitikken egen sag. Men jeg erkender, at det har været vigtigt for det radikale venstre i det forløbne år at forhindre, at fremskridtspøolitikken ideer kom til at spille for stor en rolle. Nu er jeg meget beskedent. Jeg tror, jeg kan bekræfte hr. Dohrmanns udtalelser, når han siger, at fremskridtspøolitikken ikke har haft indflydelse på den finanslov, der nu foreligger. Det tror jeg at jeg kan bekræfte.

Det radikale venstre derimod har haft et godt samarbejde med regeringen om den endelige udformning af finanslovsforslaget, og det er selvfølgelig ensbetydende med, at vi indstiller finanslovsforslaget til vedtagelse.

Det undrer mig, at socialdemokratiet mener, at det skal stemme imod denne finanslov. Specielt undrer det mig, at socialdemokratiet kan mene, at hovedårsagen til, at man vil stemme imod, er, at fremskridtspøolitikken stemmer imod. Modsat kunne man jo så filosofere over den situation, der ville være opstået, hvis fremskridtspøolitikken havde fået så megen indflydelse på finansloven, at det kunne stemme for den. Ville socialdemokratiet så også stemme for finansloven?

Jeg må som andre har gjort det, henvise til, hvad hr. Camre sagde ved finanslovbehandlingen sidste år, nemlig at der var to gode grunde til, at socialdemokratiet stemte for finansloven, og det var, at socialdemokratiet var et ansvarligt parti, og at landet jo skulle have en finanslov. Jeg håber ikke, at jeg kan drage den modsatte slutning i år: at når socialdemokratiet vil stemme imod, så er det, fordi man ikke er et ansvarligt parti, og fordi man nu ikke mener, at landet skal have en finanslov.

Det er indlysende, at socialdemokratiet ved at stemme imod finansloven, ved at fremkalde et folketingsvalg, giver afkald på indflydelse. Jeg tror helt sikkert, at regeringen vil være enig med mig i, at de partier, som i dag stemmer for finansloven, derved vil have sikret sig en meget betydelig indfly-